

Skatteministeriet fokuserede meget på tidsfaktoren og desværre i mindre grad på kvaliteten af sagsbehandlingen.

Før den sidste del af ambi-perioden var der tale om en overvejende grundig og saglig behandling af sagerne fra told- og skattemyndighedernes side, og langt hovedparten af afgørelserne fra denne fase er efter alt at dømme i god overensstemmelse med domspraksis.

Endelig lister Henrik Andersen 10 konkrete kritikpunkter op. Hovedparten af disse kritikpunkter kan ikke anerkendes som generelle kritikpunkter. Der kan uden for enhver tvivl findes afgørelser, særligt afgørelser fra sidste fase af ambi-perioden, hvor kritikken helt eller delvist er berettiget, og fra praksis kunne jeg såmænd tilføje yderligere nogle kritikpunkter. Men som Henrik Andersen selv oplyser, så er der til dato behandlet i nærheden af 30.000 sager, og en sådan sagsmængde må nødvendigvis give fejl.

I et enkelt punkt er jeg imidlertid helt enig med Henrik Andersen. Det er uheldigt, at Told•Skat har baseret mange afgørelser på oplysninger, som er meddelt telefonisk fra ansøgers konkurrenter, og som man ikke efterfølgende har søgt at verificere, heller ikke i de tilfælde, hvor ansøger har formået at rejse begrundet tvivl om de meddelte oplysninger.

Jeg nærer ikke samme bekymring som Henrik Andersen for, at ambi-sagen af eftertiden vil blive betragtet som et stort illusionsnummer. Min bekymring går i højere grad på, at ambi-sagen og selskabstømmerkomplekset falder i samme periode, og derfor af eftertiden vil blive vurderet parallelt. Mange vil med sikkerhed sidde tilbage med en oplevelse af, at i det ene sagskompleks, hvor staten har vedtaget en ulovlig lov, kæmper man med næb og klør for at undgå tilbagebetaling af den ulovligt opkrævede ambi – i det andet sagskompleks kæmper man med næb og klør for at få skattegæld indbetalt af de virksomheder, som i sin tid solgte selskabet til "tømmerne".

Slutresultatet vil med stor sandsynlighed blive, at det merprovenu, som staten henter ind fra selskabstømmerkomplekset, rigeligt dækker udgiften til tilbagebetaling i ambi-sagerne. Eller med andre ord, "staten har efter min opfattelse fuldt ud overvæltet udgiften til (tilbagebetaling af) af ambi".

227

"Ambien, der blev væk"

• kommentar

*Af kontorchef Børge Aagaard Pedersen,
Told- og Skattestyrelsen*

Advokat Henrik Andersen har i et indlæg i TfS 1998, 177 fremført nogle synspunkter vedrørende Told•Skats behandling af krav om tilbagebetaling af ambi. De synspunkter, som Henrik Andersen fremfører i sit indlæg, er ikke Told- og Skattestyrelsen ubekendte. Synspunkterne har Henrik Andersen ved flere lejligheder fremført i de sager, hvor han er advokat for ansøgere om tilbagebetaling af ambi. Told- og Skattestyrelsen kan derfor ikke konkret kommentere synspunkterne, da der her ved ville være risiko for, at Told- og Skattestyrelsen kom til at overtræde sin ubetingede tavshedspligt. I stedet vil Told- og Skattestyrelsen mere generelt kommentere Henrik Andersens synspunkter.

Henrik Andersen nævner, at det må give anledning til bekymring, når en ulovligt opkrævet afgift, der har givet statskassen indtægter på ca. 55 mia. kr., nu forventes at blive tilbagebetalt med ca. 500 mio. kr. eller ca. 1 pct. af det ulovligt opkrævede beløb. Han finder det tankevækkende, hvis staten, der allerede ved ambiens indførelse var gjort opmærksom på afgiftens ulovlighed, i al ubemærkhed skal slippe af sted med en så primitiv manipulation efter Danmarkshistoriens ubetinget største røveri, der efterlader selskabstømning og Færøbanksagen som de rene æble-skud.

Told- og Skattestyrelsen skal hertil bemærke, at det samlede arbejdsmarkedsbidrag optjent brutto i 1988-1991 udgjorde ca. 50 mia. kr., bortset fra rater, der forfaldt efter 31/3 1992, og bortset fra lønsumsambi i den finansielle sektor m.v. I samme periode blev der udbetalt negativ ambi med ca. 23 mia. kr. I forhold til de i 1987 gældende regler har virksomheder i 4-års perioden sparet arbejdsgiverafgifter i størrelsesordenen 50 mia. kr.